

Oprettelsen af „Juridisk Assistancekontor for Barnemødre“ har ved en ganske uventet stærk Tilstrømning af Klienter medført forøget Arbejde og forøgede Udgifter. Eksempelvis skal nævnes, at Bureauets Assistance jævnlig er søgt af 80—100 Mødre pr. Aften. Foreningens Understøttelsesafdeling stiller ogsaa voksende Krav til Foreningens Kasse. Dels synes Arbejdsløsheden, der mere end noget andet knuger de nødlidende Mødres store navnløse Skare, i Aar at være voksende, dels søges Foreningen af flere og flere Mødre, og dels blive Udgifterne paa de enkelte Sager nemt større end hidtil, fordi man nu kan følge den samme Klient gennem tre Afdelinger af Virksomheden.

Udvalget gør ikke Indstilling.

48. Fra Lærer *D. Mikkelsen* af Langelund, Vejle Amt, om Forhøjelse af Tjenestealder. (Indbragt den 19. November 1908 af Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds, *N. C. Jensen*).

Andragendet er en Gentagelse af et i forrige Samling indgivet Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde Indstilling, da Sagen afgjordes ved Behandlingen af Lovforslaget om Lærerlønningerne (se Bilag B. for 1907—08, Sp. 1007—08).

Udvalget gør ikke Indstilling.

49. Fra *Bestyrelsen for „Danmarks Lærerforening“* om Tilskud til de afgaaede Læreres og Lærerinders Pension. (Indbragt den 19. November af Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds, *Jensen-Knudstrup*).

Andragerne anføre bl. a.: De sidste Aars stigende Priser paa alle Livsfornødheder ramme særlig haardt de pensionerede Lærere og Lærerinder, fordi deres Pensioner gennemgaaende ere meget smaa sammenlignet med den Pension, der oppebæres af andre Embedsmænd med tilsvarende Uddannelse og Betydning for Samfundet. De gamle Lærere og Lærerinder, baade de, der ere pensionerede før og efter 1899, trænge derfor vedblivende haardt til Forbedring i deres knappe Kaar. Til Støtte herfor tjener, at Pensionsreglerne sammenlignelsesvis ere ubillige mod de Lærere, hvis Løn som Følge af usædvanlig lave Kapitelstakster i det sidste Femaar af deres Virketid har været nede paa et Minimum. Efter dette Minimum bliver disse Læreres Pension beregnet, og den bliver staaende, mens Livsfornødhedernes Pris stiger. Og i adskillige Aar var der stigende Dyrtid samtidig med synkende Kornpriser, altsaa højere Udgifter, men lavere Indtægter. Et Par Tal kan vise dette: I 1896 blev Lærerne pensionerede efter en Takst, der gennemsnitlig var for Rug 9 Kr. 43 Ø. og for Byg 8 Kr. 41 Ø. pr. Td. I de følgende Aar indtræder nogen Stigning. I 1897 var Kapitelstaksten for Rug 9 Kr. 52 Ø., Byg 8 Kr. 45 Ø. I 1900 var Kapitelstaksten for Rug 10 Kr. 59 Ø., Byg 9 Kr. 36 Ø. Den gennemsnitlige Kapitelstakst for hele Landet var i Tiaaret 1871—80 for Rug Kr. 13,65 og for Byg Kr. 11,99, 1881—90 for Rug Kr. 10,81 og for Byg Kr. 9,98, 1891—1900 for Rug Kr. 10,00 og for Byg Kr. 9,28. Samtidig steg Priserne paa saa godt som alle Livsfornødheder og har siden været i uafbrudt Stigen.

Den Forbedring, der skete 1902, da Dyrtidstillæget blev pensionsberettiget, afhjalp ikke Nøden. Den herved vundne Pensionsforhøjelse beløb sig til 80,000 Kr. eller ca. 8 pCt. af det til Lærerstanden udbetalte Pensionsbeløb, der 1906 udgjorde 1,043,777 Kr.

Andragendet er stilet til Regering og Rigsdag. Det ses ikke, at der foreligger Svar fra Ministeren.

Udvalget gør ikke Indstilling.